Quelle: https://manuscripta.at/?ID=772
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

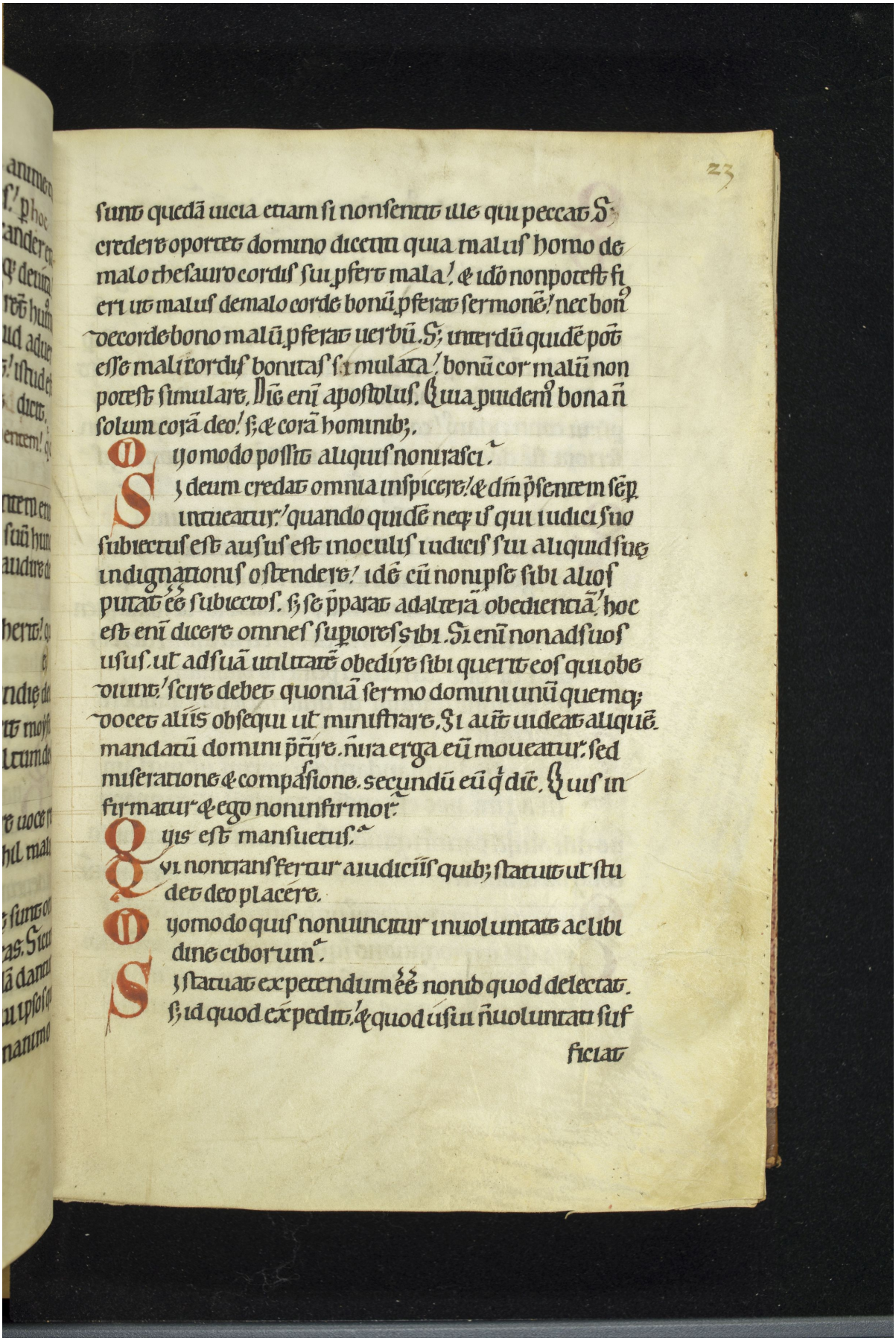

sunt quedã uicia etiam si non sentit ille qui peccat. S;
credere oportet domino dicenti quia malus homo de
malo thesauro cordis sui profert mala. & idõ non potest fi
eri ut malus de malo corde bonũ proferat sermonẽ. nec bon
de corde bono malũ proferat uerbũ. S; interdũ quidẽ pot
esse malitor dis bonitas simulata. bonũ cor malũ non
potest simulare. Dicit enim apostolus. Quia prudentiam bona n
solum coram deo. sed & coram hominib;.

Quomodo possit aliquis non irasci.

Si deum credat omnia inspicere. & dm̃ p̃sentem sep
intueatur. quando quidẽ neq; is qui iudici suo
subiectus est ausus est in oculis iudicis sui aliquid sue
indignationis ostendere. idẽ eũ non ipse sibi alios
putat ee subiectos. sed se p̃parat ad alterã obedientiã. hoc
est enim dicere omnes superiores sibi. Si enim non ad suos
usus. ut ad suã utilitatẽ obedire sibi querit eos qui obe
diunt. scire debet quoniã sermo domini unũ quemq;
docet aliis obsequi ut ministrare. Si autẽ uideat aliquẽ
mandatũ domini p̃cire. nũ ira erga eũ moueatur. sed
miserationes & compassione. secundũ eũ q̃ dic. Quis in
firmatur & ego non infirmor.

Quis est mansuetus.

Qui non transferitur a iudiciis quib; statuit ut stu
det deo placere.

Quomodo quis non uincitur in uoluntate ac lubi
dine ciborum.

Si statuat expetendum ee non ib quod delectat.
sed id quod expedit. & quod usui nũ uoluntati suf
ficiat